

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Międzynarodowy słowny znak towarowy TOFIX dla towarów z klas 3 i 4

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu dla wszystkich zakwestionowanych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ między spornymi znakami występują różnice wizualne i koncepcyjne, jak również między towarami oznaczonymi tymi dwoma znakami towarowymi istnieje bardzo istotna różnica.

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2006 r. — H.A.L.T.E. przeciwko Komisji

(Sprawa T-58/06)

(2006/C 96/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Honorable Association de Logisticiens et de Transporteurs Européens — H.A.L.T.E. (Neuilly-sur-Seine, Francja) [Przedstawiciel: adwokat J.-L. Lesquins]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- zgodnie z art. 232 traktatu WE, stwierdzenie naruszenia przez Komisję Europejską obowiązku wydania aktu ze względu na to, że zaniechała jego wydania, do którego została wezwana na podstawie art. 87 i 88 tego samego traktatu;
- nakazanie Komisji podjęcia wszelkich środków niezbędnych do pełnego wykonania wyroku;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszą skargą stowarzyszenie skupiające spółki prowadzące działalność w sektorze usług kurierskich, transportu i logistyki zwraca się do Sądu o stwierdzenie bezczynności Komisji w zakresie, w jakim ta ostatnia bezprawnie zaniechała wszczęcia przewidzianej w art. 88 WE formalnej procedury dochodzenia oraz zarządzenia środków tymczasowych polegających na zawieszeniu wypłaty pomocy zakwestionowanej przez skarżącą w jej skardze skierowanej do Komisji i dotyczącej pomocy na rzecz restrukturyzacji przyznanej przez SNCF, przedsiębiorstwo publiczne, którego właścicielem (w 100 %) jest państwo francuskie, spółce SCS SERNAM zajmującej się transportem towarów.

Swoją skargę na bezczynność skarżąca opiera na argumentach, które można połączyć co do zasady w dwa zarzuty.

Zarzut pierwszy opiera się na naruszeniu art. 88 ust. 2 traktatu WE. Skarżąca twierdzi, że upływanie ponad sześciomiesięcznego terminu od złożenia jej pierwszej skargi do Komisji — pomimo że ta ostatnia wiedziała o sprawie, ponieważ wydała uprzednio decyzje, których naruszenie stanowi przedmiot wniesionej do niej skargi — wskazuje na poważne trudności, jakie napotkała Komisja dokonując oceny zgodności pomocy ze wspólnym rynkiem. Z tego względu Komisja była, zdaniem skarżącej, zobowiązana do wszczęcia formalnej procedury dochodzenia w sprawie pomocy będącej przedmiotem wniesionej do niej skargi. Skarżąca twierdzi ponadto, że ewentualny brak zgłoszenia pomocy przez władze francuskie nie może zwolnić Komisji z obowiązku staranności, a także, że ta ostatnia była zobowiązana skorzystać z przysługujących jej uprawnień w zakresie dochodzenia, skoro tylko uzyskała ona informacje o przepisach krajowych, które mogą stać w sprzeczności z zasadami rządzącymi wspólnym rynkiem, w szczególności w ramach skierowanej do Komisji skargi w przedmiocie naruszenia jej wcześniejszej decyzji określającej warunki zgodności pomocy publicznej ze wspólnym rynkiem⁽¹⁾.

Zarzut drugi opiera się na naruszeniu art. 11 rozporządzenia Rady nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (nowy artykuł 88)⁽²⁾. Skarżąca twierdzi, że Komisja powinna była zarządzić środki tymczasowe polegające na zawieszeniu wypłaty pomocy, ze względu na to, że, zdaniem skarżącej, spełniony został warunek pilnego charakteru sprawy.

⁽¹⁾ Chodzi o decyzję Komisji z dnia 20 października 2004 r. dotyczącej pomocy udzielonej częściowo przez Francję na rzecz przedsiębiorstwa Sernam, C (2004) 3940 wersja ostateczna.

⁽²⁾ Dziennik Urzędowy L 83, str.1; rozporządzenie zostało wykonane rozporządzeniem Komisji nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. (Dz. U. L 182, str. 2)